

SVENSK MUSIKTIDNING.

I hvarje nummer ett eller flere nya och företrädesvis lätta musikstycken för piano eller sång.

Utgifvare: **ALFRED LUNDGREN.**

STOCKHOLM, ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAG. 1880.

Utkommer den 1:sta och 13:de i hvarje månad.

Innehåll: Kvartals-anmälan. — **Fredrik Chopin** (med porträtt). — Mendelssohn och Paris. — Musikhistoriska bilder. Kina. — Musik och Teater. — I tonverlden. — Hvarje-handa. — Stockholmsteaterns repertoar. — Brevlåda. — Annonser.

Pianomusik: Vid husliga härden af Henri Verley.

4:de kvartalet

af **NECKEN**, från den 1:sta Oktober, kostar endast 1 krona 50 öre, postarvode inräknadt.

Med hvarje tidningsnummer följer ett häfte modern och lättspelt pianomusik för hemmet.

Prenumeration kan ske å alla postkontor, hos bok- och musikhandlare, å de större tidningskontoren samt i Stockholm hos utgifvaren: **Lilla Mariegränd N:o 3, nära Södermalmstorg.**

REDAKTIONEN.

Fredrik Chopin.

Instundande 17 Oktober är det 31 år sedan *Fr. Chopin*, ännu icke 40 år gammal, afled i Paris, hans andra hem, omgifven af tillgifne vänner och beundrare.

Föreliggande lefnadsteckning är hemtad från flere författare, såsom *Fr. Liszt*, *A. Niggli*, *Moriz Karasowski*, m. fl.

Fredrik Frans Chopin föddes den 1 Mars 1809 i Zelazowa-Wola, en by i närheten af Warschau. Hans föräldrar lefde i goda borgerliga förhållanden, der husliga dygder och arbetsamhet, from välgörenhet och renhet i seder utöfvade ett förädlande inflytande på den unge gossen, som med sin kläna kroppbyggnad, lik en

colsharpa, känsligt rördes af alla själs- och sinnesstämningar.

Chopins fader, Nicolaus, härstammade från Frankrike. Född i Nancy den 17 April 1770 och der uppfostrad, blef han, ännu helt ung, af Starostin Laczynska, hvilken der lärt känna honom, engagerad till informator för barnen.

Härigenom kom han till Warschau, der han snart blef en allmänt omtyckt och eftersökt fransysk språklärare. 1810 antogs han till professor i franska språket vid lyceum och blef få år derefter i samma egenskap anställd vid förberedande skolan för militär. Tillika hade han inrättat en talrikt besökt pension och åtnjöt sålunda riklig inkomst.

Han gifte sig 1806 med en bildad och älskvärd polska, Justina Krzyzanowska, som födde honom tre döttrar och en son, den sedermera verldsberömda Fredrik Chopin. Dennes födelseår har af honom sjelf blifvit angifvet till 1810, dock utan med någon riktig visshet. Hans nyaste biograf och landsman Karasowsky påstår deremot, att Chopin är född den 1 Mars 1809, hvilken uppgift han skall hafva erhållit af Chopinska familjen.

De fint bildade föräldrarne gäfvos sina barn den möjligaste bästa uppfostran. Den spenslige Fredrik, som tidigt visade stor mottaglighet för musik och vid åhörandet af en gripande melodi ofta rördes till tårar, erhöi på sjunde året under-

FREDRIK CHOPIN.

visning i klaverspelning af Albert Zywny. Chopin tillhör alltså icke dessa underbarn, som börja att musicera strax efter diären, och redan koncertera, medan de ännu sysselsätta sig med musikens begynnelsegrunder. Hans genialitet och stora kärlek till konsten verkade snabba framsteg, så att han snart kunde spela offentligt.

När den 24 Februari 1818 en konsert föranstaltades till förmån för de fattiga i Warschau, trodde man sig icke kunna gifva densamma någon större dragningskraft, än genom underbarnet Fredriks uppträdande. Han spelade en konsert af *Gyrowetz* till alla de närvarandes förvåning; då hans moder efter konserten frågade honom, hvad publiken hade tyckt mest om, svarade han: "Åh, mamma, alla tittade bara på min hvita krage".

Den då nioåriga gossen blef nu i sanning alldeles öfverhopad med inbjudningar till alla salonger och konserter. Han blef hela den polska aristokratiens skötebarn och älskling, och man skattade sig lycklig att kunna få rå om den genialiske virtuosen någon stund.

Den då i Warschau residerande storfurst Konstantin inbjöd honom likaledes ofta och slog till och med takten under spelningen. Han antog äfven dedikationen af en af Chopin komponerad marsch och lät den instrumenteras och spelas af militär-orkester.

Gossen väckte beundran äfven genom sin högst ovanliga förmåga att improvisera. Redan häruti ytrade sig hans skapande fantasi i all sin öfverraskande originalitet och förrådade hans kompositionstalang, hvilken utbildades under *Elsner's* ledning.

Vid sidan af sina ifrigt fortsatta musikaliska studier, försummade han icke heller den vetenskapliga bildningen i allmänhet. Han var en flitig gymnasielev och har tillfälligtvis försökt sig äfven som diktare i ord.

Så till exempel skref han vid 15 års ålder tillsammans med sin syster Emelie ett litet lustspel till faderns födelsedag och hade husets pensionärer att utföra rollerna.

1825 lät han återigen höra sig på två stora konserter och entusiastmerade publiken ännu mera än förut.

Kejsar Alexander I, då närvarande, blef så högeligen förtjust öfver hans spel, att han gaf honom en dyrbar diamantring.

För att stärka sin och sin systers helsa valde han under sommarferierna 1826 den schlesiska badorten Reinerz till vistelseort för dem begge. Här anstaltade han om en konsert till förmån åt en fattig afiden enkas efterlemnade barn, och skördade jemte beundran äfven glädjens och tack-samhetens tårar.

Huru flitig den unge konstnären var äfven i skolstudier, framgår deraf att han 1827 ärofullt bestod sin abiturientexamen.

Sommaren 1829 vågade han en resa till Wien i afsigt att der låta höra sig som pianist, hvilket äfven, på grund af rekommendationsskrifvelser till flere inflytelserika personer, ägde rum den 11 Augusti i kejserliga operahuset. Han spelade egna

variationer, en krakowiak*) och en fri fantasi. Till följe af gunstigt emottagande från publikens sida animerades han till ett andra uppträdande, men erhöill intet honorarium hvarken för sitt spel eller sina kompositioner.

Återkommen till Warschau var Chopin flitigt verksam som pianist på konserter, i kammarmusik och i salongerna. Härifrån daterar sig äfven ett stort antal af hans bästa kompositioner, deribland konserterna i e-moll och f-moll. Detta oakadt förmådde han ej i sin hemort grundlägga åt sig någon fördelaktig pekuniär existens, så högt han än var uppskattad och afhållen. Äfven i konstnärligt hänseende fann han sin ställning der ej fullt tillfredsställande. Han tänkte därför snart åter begifva sig ut, och ville till Italien, Frankrike, England.

Kärleken vaknade hos honom i ungdomsåren. En ung flicka af madonnalik skönhet hade vunnit hans tycke; men skilsmessan från hemlandet ledde äfven till skilsmessa från hjertats utkorade, hvilken sedermera äktades af en annan.

Chopin lemnade Warschau under revolutionsåret 1830, den 2 november, och vände aldrig mer tillbaka. Om han haft någon andel i den d. 29 Nov. utbrutna polska revolutionen, derom tiger historien. Alltnog, han räknade sig till de landsförviste flyktingar, som funno en fristad i Paris, och blef bland desse den lifgifvande själen, som i toner tolkade, hvad allas hjertan kände: bedröfvelse och smärta öfver det förlorade hemlandet.

I Frankrikes hufvudstad var Chopins existens temligen lätt betryggad. I början hade han dock att kämpa mot bittra näringsomsorger och måste fortfarande såsom i Wien taga i anspråk sina föräldrars understöd. Han gaf undervisning i pianospelning, men först sedan furst Anton Radziwill infört honom hos Rothschild, erhöill han flere elever och blef en mycket eftersökt lärare. Han betalades med 20 francs pr timma.

En af de viktigaste tilldragelserna i hans lif är måhända bekantskapen med den namnkunniga romanförfattarinnan *George Sand*, hvilken, genom hans poetiska tonskapelser som ock genom hans berömda namn, kände sig så mäktigt dragen till honom, att hon sökte hans bekantskap och närmade sig honom år 1836. Hennes svärmiska dyrkan af den unge tondiktaren öfvergick snart i en långt varmare känsla, hvaremot Chopin i början endast erfor en oförklarlig skygghet och antipati emot henne.

Tyvärr blef Chopin inom kort hemsökt af en bröstsjukdom, så att läkaren gaf honom det trängande rådet att tillbringa vintern i söderns mildare luft. Ön Majorca, med sitt varma klimat och mildt svalkande hafsluft, syntes mest passande till vistelseort för den bröstsjuke, som äfven beslöt sig för resan dit, oakadt han var så lidande, att man ofta måste lyfta och bära honom.

George Sand skattade sig lycklig att kunna ledsaga och vårda honom. Hans vänner tviade på hans tillfrisknande och

*) polsk nationaldans i $\frac{3}{4}$ takt.

hängåfvo sig åt den smärtsamma tanken, att de aldrig mera skulle få återse honom. Men Chopin hemtade sig likväl. Der borta inandades han den välgörande luften och omhuldades på det ömmaste af sin nu varmt älskade väninna, som ständigt omgaf honom. Ensamheten i citronlundernas skugga, vid plaskandet af Medelhafvets blå vågor, harmonierade också på det noggrannaste med hans egen själsstämning. "Var det klimatet ensamt (skrifver Liszt), som återkallade honom lill lifvet? Fängslade honom icke fastmer lifvet sjelf genom sina mest intagande egenskaper och behag. Möjligt, att han blef vid lif, emedan han ännu ville lefva? Ty hvem kan bestämma gränsen för viljans makt öfver vår tillvaro?"

Madame Sand lemnade intet ögonblick sin sjuke väns läger och utvecklade en så kärleksfull omsorg, att Chopin tillbad henne som en engel, den himlen sändt för hans tillfrisknande. Och när han återfått krafter, genomvandrade de tillsammans de härligaste fält och lunder på denna underbart sköna ö, glömmade allt för en lycksalighet, så oblandad, så himmelsk, som endast få dödlige det förunnas. Dessa på Majorca tillbringade paradisiska dagar stannade också i Chopins hjerta i oförgätligt minne. De voro hans lefnads ljusglimtar, som ödet förlänat honom för att sedan låta honom förtäras af bekymmer och grämselse.

(Forts.)

Mendelsohn och Paris.

Bland de så kallade Romar-eleverna befann sig vid denna tidpunkt den unge Gounod. Den bild, som Fanny Mendelsohn tecknar af *Fausts* blifvande författare, är verkligen intressant. Gounod synes hafva varit själen i villa Medicis; han är alltid främst på konserterna, på promenaderna.

"Han är charmant, säger Fanny, men han är halftokig; den tyska musiken sätter honom i ett tillstånd af exaltation, omöjligt att beskrifva. I går afton kommo fransmännen (det är om romar-eleverna det är fråga) till oss på besök. Min man ritade deras porträtter, och det var öfverenskommet att jag under seansen skulle spela allt hvad som modellen önskade. Gounod sade:

— Spela af Beethoven för mig, och omigen af Beethoven!

Under det jag utförde *C-dur sonaten* tycktes Gounod vara ett rof för en stark sinnesrörelse; hans hy var röd och ögat flammade af eld; vid slutet flög han upp, framstammande brutna meningar; han tycktes söka efter ett tjenligt uttryck för att uttala, hvad han kände, och slutligen utropade han:

— Åh! denne Beethoven! Hvilken stor spektakelmakare!

Gounods vänner skrattade så att de kiknade.

— Det här är tiden, då Gounod vurm, sade de; ögonblicket är inne, då man bör hålla honom undan för att hindra honom att säga dumheter! Och de togo honom med sig.

En annan gång företog hela bandet en promenad i månskenet tvärs igenom Coly-

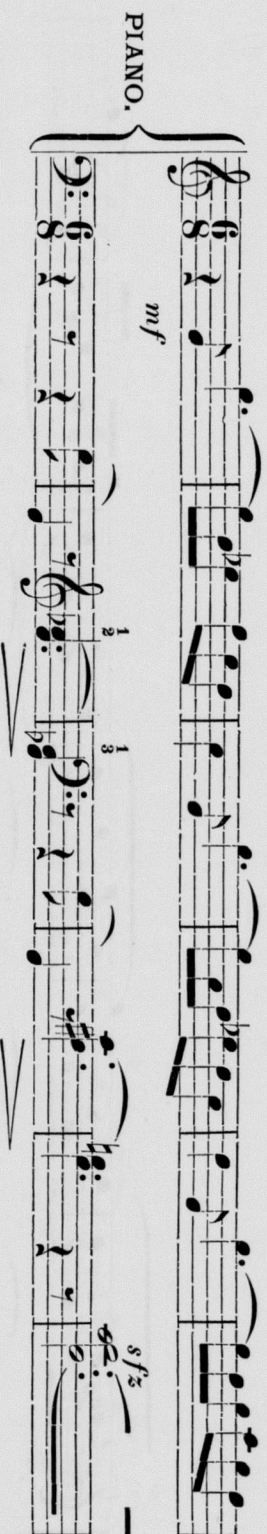
VID HUSLIGA HÄRDEN.

Allegro moderato.

Henri Verley.

PIANO.

mf

sfz

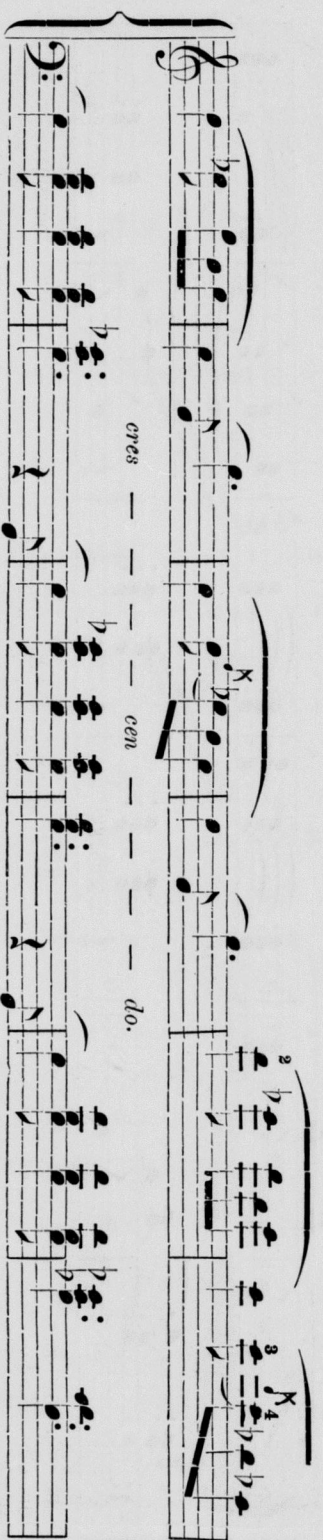
dim.

p

Metr. J. = 100.

cres — — — — — *cen* — — — — — *do.*

vall.

a tempo.

pp

VID HUSLIGA HÅRDEN.

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, marked with a slur and a crescendo hairpin. The lower staff begins with a bass clef and contains a harmonic accompaniment of chords and single notes, marked with a slur and a piano (*p*) dynamic. A *dim.* (diminuendo) hairpin is placed over the first few measures of the lower staff.

The second system continues the piece with two staves. The upper staff features a melodic line with various note values and rests, marked with a slur. The lower staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes, also marked with a slur.

The third system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of one flat. It contains a melodic line with a slur and a crescendo hairpin. The lower staff has a bass clef and contains a harmonic accompaniment with a slur and a piano (*p*) dynamic. A *cresc.* (crescendo) hairpin is placed over the first few measures of the lower staff.

The fourth system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of one flat. It contains a melodic line with a slur and a piano (*p*) dynamic. The lower staff has a bass clef and contains a harmonic accompaniment with a slur and a piano (*p*) dynamic. A *Sostenuto.* (Sostenuto) hairpin is placed over the first few measures of the lower staff.

The fifth system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of one flat. It contains a melodic line with a slur and a piano (*p*) dynamic. The lower staff has a bass clef and contains a harmonic accompaniment with a slur and a piano (*p*) dynamic. A *legg.* (leggero) hairpin is placed over the first few measures of the lower staff.

VID HUSLIGA HÄRDEN.

The first system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The treble staff begins with a melodic line featuring a grace note and a dotted half note, followed by a series of eighth notes. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the piece. The treble staff includes dynamic markings: *cresc.* (crescendo), *p* (piano), *cresc.* (crescendo), and *f* (forte). The bass staff features a steady accompaniment of chords.

The third system shows the treble staff with a melodic line and a *legg.* (leggiero) marking. The bass staff continues with a rhythmic accompaniment of chords.

The fourth system features a more active treble staff with sixteenth-note passages. The bass staff maintains a consistent accompaniment of chords.

The fifth system concludes the piece. The treble staff has a *p* (piano) marking. The bass staff ends with a *sfz* (sforzando) marking on a final chord.

VID HUSLIGA HÄRDEN.

1:0 Tempo.

The first system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The treble staff begins with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The bass staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The dynamic marking *p* (piano) is placed above the bass staff.

The second system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The treble staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The bass staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The dynamic marking *cresc.* (crescendo) is placed above the bass staff.

The third system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The treble staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The bass staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The dynamic marking *sf* (sforzando) is placed above the bass staff, and the dynamic marking *p* (piano) is placed below the bass staff.

The fourth system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The treble staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The bass staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The dynamic marking *pp* (pianissimo) is placed below the bass staff.

The fifth system of musical notation consists of a grand staff with a treble and bass clef. The treble staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The bass staff begins with a key signature of one flat and a common time signature. It contains several measures of music, including a half note, a quarter note, and a half note, followed by a series of eighth notes. The dynamic marking *p* (piano) is placed below the bass staff, and the dynamic marking *ff* (fortissimo) is placed above the bass staff. The dynamic marking *cresc.* (crescendo) is placed above the bass staff. The dynamic marking *8va* (octave) is placed above the treble staff.

seum. Gounods exaltation befinner sig i sin kulm. Han är inne i en Bachs konsert, och alla de andra dela hans förtjusning. Gounod, småningom mer och mer bedårad af musik, föreslår att återvända genom Rom i triumffärd; han hoppar tvärs öfver häckarne och plockar blommor i trädgårdarne för att bekransa damerna; han klättrar upp i träden och nedbryter hvar sin qvist åt männen. "Inom sällskapet, skrifver Fanny, hade vi tagit på oss en Macbeths animerade skogs-fysiognomi och vi genomströfvade Roms gator, sjungande, dansande, hojtande som en hop druckna studenter; jag har aldrig sett någon ung man, som roat sig så innerligt, så grundligt som denne Gounod. Jag vet ännu icke, om han har någon talang, ty jag känner af honom endast en liten bit, som icke betecknar så särdeles mycket."

Sådan var i sin ungdom, i Rom, framtidsmannen, som skulle skänka världen *Faust*, *Mireille* och *Romeo*. Man finner honom bländ croquierna från hans tjugonde år sådan han sedermera förblifvit: lågande och exalterad. Man finner der i sin brodd den religiösa melankoli, som allt då och då bemäktigat sig den store kompositören då han hunnit till ryktbarhet. I ett af sina bref, der hon än en gång talar om Gounod, betygar Fanny Mendelsohn, att hans kamrater icke utan oro sågo Gounod fördjupa sig i religiösa grubblerier; han höll sig till ett Sällskap för förbättring af människosläktet genom den kristliga konsten. Han öfvergår från den ädlaste konstnärshänförelse till veka drömmier. Är det icke märkligt att jemföra dessa iakttagelser, skrifna år 1840, med Gounods sednare historia?

Musikhistoriska bilder.

Kina.

Kineserna äro det enda folk, som redan för årtusenden tillbaka varit i besittning af såväl oktavsystemet som qvintcirkeln samt en normalton. Äfven synas de haft en aning om grundtonens förhållande till sin qvint och quart, ehuru väl dessa intervaller ännu icke uppenbarat sig för dem i betydelsen af tonikans öfver- och underdominant. Rent spekulativt taget har deras musik redan tidigt nått en betydlig utveckling, men deras teori, innehållande oräkneliga, af ängslig småaktighet dikterade regler, måste i och för sig göra hvarje konstnärlig lyftning omöjlig. Kinesernas pedantiska skaplynne mäktar väl i viss grad tillegna sig, hvad som är grundadt på flit och sinnlig iakttagelse, men saknar deremot all fantasi.

Synnerligen ovigt måste förefalla oss det stora antalet tonarter, slutligen uppgående till 84 stycken, hvar och en ägande sin särskilda filosofiska betydelse.

Den äldsta kända kinesiska bok öfver musik härstammar från 11:te århundradet före vår tideräkning. 500 år f. Kr. skref en vän till den store kinesiske religionsläraren *Konfucius* (*Kong-fu-tse*) en musikalisk kommentar. Från nämnde vise grundläggare af den kinesiska moralen och filosofiska världsåskådningen härrör sångboken

Schiking, af Rückert år 1833 öfversatt till tyskan. Enligt hvad den berömde franske jesuiten och missionären i Peking, *Amiot*, meddelar i sitt stora, år 1776 i Paris offentliggjorda verk öfver Kina, voro då icke mindre än 69 teoretiska arbeten öfver musik kända. Ur flertalet af dessa framgår, att kineserna intressera sig vida mindre för tonförbindelser än för tonerna enskildt, hvilket i hög grad påminner om kinesiska språkets sönderstyckning i blott enstafviga ord.

Fredrika Stenhammar afled härstädes den 7:de dennes. Begrafningen, högtidlig och värdig, försiggick sistlidne onsdag i Clara kyrka.

Musik och Teater.

Wachtel-jublet har interfolierats af sorg-toner, veka och rörande. Med anledning af fru Stenhammars oförmodade frånfälle har hela lyriska scenens personal i närmare en vecka varit iförd sorgdrägt, hvilken denna gång nog haft sin inre motsvarighet.

Den fulla glansen af hr Wachtels briljanta sångorgan gjorde sig först till fullo gällande i *Raouls* parti i Hugenotterna, och en sådan bifallsstorm, som den efter 4 aktens duett har kanske ej på decenier skakat stora teaterns murar. Också i Wilhelm Tell har han intagit publiken som *Arnold*. Hans sista uppträdande eger rum i afton (fredag), som *Raoul* i Hugenotterna.

Scenrepetitionerna å Jean de 'Nivelle, eller som det riktigare kommer att heta: Jean från Nivelle, hafva redan tagit sin början.

I tonverlden.

Såsom ett minne af årets koralmöte lära deltagarne här ha för afsigt att samla alla sina fotografier till ett album att utdelas i ett exemplar till hvardera.

Konungen har tilldelat läraren i sång och musik vid Stockholms folkskolelärarinneseminarium, organisten vid tyska kyrkan, hr L. A. Lundh, guldmedaljen "*In sui memoriam*".

Hr G. Norberg (j:or) har hemkommit till Stockholm efter flerårigt vistande i utlandet, der han studerat pianofabrikationen. Den Norbergska pianofabriken, som länge haft ett godt namn för sina utmärkta instrument, kommer naturligtvis nu att än ytterligare höjas genom att göra sig till godo alla de nyaste framstegen i denna branche.

På hofoperan i München förberedes till uppförande "*Vikingarne*" af J. Hallström.

Sällskapet *Musikvännerna* i Wien börjar sina konserter d. 14 Nov. under kapellmästaren Gerickes ledning. Som solister medverka vid första konserten fru *Norman-Neruda*, *Leopold Auer* och *Charles Hallé*.

Bland nya musikverk må nämnas följande operor: *I Moncada* skrifven af *Marenco*, skall gifvas på *dal Verme*-teatern i Milano; *Le partisan*, af greve *Osmond*, är ursprungligen bestämd för *Théâtre lyrique* i Paris och skall derefter uppföras i Nizza; *Främlingen* af *Karl Goldmark*; *De begge flyktingarne från Moskwa*, af *Scipione Fenzi*, är ämnad att uppföras i Petersburg. Om det är ett italienskt eller ryskt opus nämnes icke. — En ny operakomponist har dykt upp i Italien, maestro *Burgio di Villafiorita*, hvars opera *Le Notti romane* är med framgång gifven i Adria. —

Vi ha i dag att anteckna den märkliga nyheten om en qvinlig operakomponist. Den ryske kompositören *Sserows* fru har nemligen efter flerårigt flitigt arbete fulländat en opera, hvartill libretton är hämtad ur *Gutzkows Uriel Acosta*. Texten kommer att i Petersburg föreläggas censur-behandling.

Johann Strauss' nya operett "*das Spitzentuch der Königin*" har vid första uppförandet i Wien gjort stor lycka. Intet under att theatern var alldeles för liten för alla dem som strömmade dit i afsigt att till hvarje pris få vara med om vaggfesten för den yngste af Strauss' pysar. Trots det, att "spetsduken" var i musikaliskt hänseende än så fint och skickligt sammanväfd, så lär man inte kunna fördölja, att de melodiska trådarna äro betydligt glesare, än man känner sig ha rättighet att vänta af Johann Strauss. Kompositören har, väl med afsigt, tagit ett steg åt den franska operetten och dermed betänkligt aflägsnat sig från Wienermarken, hans egentliga musikaliska terräng. Hvad han derigenom vunnit i finhet och elegans, har han förlorat i temperament och originalitet. Likväl kan icke sägas att musiken låter intresset kallna. Hjerten i operetten är *Cervantes* samt föregifne typer af *Don Quixote* och *Sancho Pansa*. På underbart sätt förflyttas hela sällskapet från *Tajos strand* till *Tejos*, från Spanien till Portugal.

Petersburgs musikaliska värld har med spänd väntan afvaktat gårdagen, då *Rubinstein* skulle låta höra sin nya sinfoni. Som i dag ångar kompositören i väg till Hamburg, der hans opera *Demonen* skall göra sitt inträde på tysk scen; dernäst skall han på sin artistiska tourné för första gången konserter i Spanien.

Arthur Sullivan har skrifvit ett nytt oratorium, *The Martyr of Antioch*, som nu i dagarne skall gifvas på musikfesten i Leeds (den 13:de och 16 dennes).

Vienerkompositören *Johannes Brahms*, som tillbringat sommaren i landligt lugn i närheten af *Ischl*, har derunder skrifvit två ouverturer för stor orkester samt en trio för kammarmusik.

I Spa har nyligen ägt rum en konsert, hvartill programmet upptogo utslutande belgiska kompositioner af företrädesvis följande författarenamn *Simmänder*, *Gevaert*, *Radoux*, *Rouge*, *Hutoy*, *Leonard* och *Ed. Grégoir*.

Det nya operahuset i Frankfurt am Main, hvilket nyligen med knapp nöd räddades undan en hotande eldfara, skall enligt senaste beslut definitivt öppnas den

19 Oktober med Mozarts "Don Juan"; det är afsedt att användas äfven till dramatiska föreställningar.

— Schweizertidningar berätta om en högst originell gifva, som lärarekåren i kantonen Basel förärat lärareveteranen *Nebel* på hans 50-åriga tjenstjubiläum. Deputationen öfverlemnade nemligen åt honom den bekanta sången: "Gyllne aftonsol, ack, huru skön du är!" Det egendomligaste var att nothufvudena utgjordes af 10-francs-mynt. En enda strof bestod af 23 stycken; om alla strofer voro på samma vis satta i noter, derom har notisen tyvärr ingenting att förkunna.

— Den 17 Sept. uppfördes på Renaissance-teatern i Paris Lecocqs operett *Giroflé-Girofla* för tre hundra gången.

— Det är numera visst att *Tribut de Zamora* af Gounod icke före Februari 1881 kan bli färdig till spelning å pariseroperan. Läsningen har egt rum inför artisterna: handling och musik hafva åstadkommit mycken effekt.

Samme kompositör har för musiksällskapet i Anvers påbörjat ett nytt oratorium: *Historiens gudinna*.

Å Opéra-Comique (Paris) skola i medio af nästa månad uppföras operetterna *Au bois* af Cahen och *Germaine* af de Lajarte. Sedan komma *L'Urne* af Eugène Ortolan och *L'Amour médecin* af Molière, transformerad till opéra-comique af hrr Monsolet och Poise.

Les Contes d'Hoffmann af Jules Barbier och Jacques Offenbach följa derpå.

Ändtligen komma *la Perle du Brésil*, en repris af *Pardon de Ploërmel* samt, för att kröna vintersäsongen, *la Galante Aventure* af hrr Davyl, Armand Silvestre och Guiraud.

— Signor Francesco Florimo, Arkivarie vid konservatorium i Neapel, bereder sig att publicera sin vän *Bellinis* korrespondens.

— Lyceo i Barcelona ämnar slå på stort. Penningmän derstädes ämna bestå sig den lyx, att efter hvarandra låta uppträda Nilsson och Faure, Patti och Nicolini, Maurel, Gayarré och Donadio.

— Furst Karl af Rumänien, chef för 1:sta Hann. dragonregementet N:o 9, har visat ett vackert drag af högsinnad konst-anda, i det han anslagit åt sitt regementes musikkassa ett årligt bidrag af ett tusen mark.

— På Valette-teatern i Marseille skall i vinter gifvas konserter i storartad stil. Kapellmästaren Regnaud vid "Cercle artistique", skall föra direktionen och ämnar i främsta rummet låta sig angeläget vara att framhålla samtidens moderna verk. Dock skall äfven åt den klassiska musiken upplåtas en icke obetydlig del af programmet. Om företaget lyckas, bör resultatet blifva i ekonomiskt hänseende lysande, ty teatern rymmer icke mindre än 4000 personer.

August Wilhelmi, den berömde violinvirtuosen, tyckes befinna sig utomordentligt väl på andra sidan om oceanen. Så ofta tidningarna hafva låtit honom anträda återresan, så sitter han helt gemytligt i Amerika och tänker allra minst på att ge sig af ut "på bölja blå". Nu har han till och med låtit engagera sig af en herr

Duff, en i Amerika känd konstantreprenör, för en fem månaders konserttur genom Förenta Staterna, hvilken skall anträdas, så snart herr Duff lyckats finna en användbar pianist; det förstås att äfven denne skall vara från Europa.

Till den stora musikfesten i Newyork i Maj nästa år hafva följande verk blifvit valda: Händels "Messias", Dettingers "Te deum", Hector Berlioz' Requiem, Beethovens nionde sinfoni samt Anton Rubinstein's "Babels torn", hvilken senare komposition då för första gången höres på Amerikansk botten. Kören skall utgöras af ett tusen röster och orkestern af mer än två hundra instrumenter.

Hvarjehanda.

År 18... var M:me Adelina Patti en helt ung och förtjusande flicka med ögon af sammet och en röst af guld.

För att öfvertyga sig härom behöfdes icke att rådfråga porträtten och ryktena från den tiden; det var nog att se henne och höra henne sjunga.

Berlioz var mycket betagen i henne. En afton efter dîner'n bad hon honom vara så snäll och skriva någonting i hennes album.

— Huru? skulle jag skriva musik i ett album! utropade Berlioz. Ni kan väl aldrig mena det!

— Nåja, två rader af er handstil, två ord allenast, sade den unga Adelina med sin allra ljufvaste röst.

Berlioz tvekade fortfarande.

— Hör på, tillade hon, om ni gör det, skall jag efter ert eget val, ge er en kyss på mitt manér eller en pastej på min kokerskas manér. Hon gör ypperliga sådana, som ni vet.

Då tog Berlioz en penna och skref på det vackraste bladet i albumet, ett alldeles oskrifvet blad, dessa begge ord: *Oportet pati*.

— Men hvad skall det der betyda? frågade diva'n mycket brydd.

— Det der är kökslatin, svarade Berlioz med sitt skalkaktiga leende, och det betyder: Apportez le pâté! (Hit med pastej!).

Den genialiske musikern hade gjort en trefaldig ordlek.

Stockholmsteaterns repertoar.

från 1:sta till 14 Oktober.

Kongl. Stora teatern: *Aida*, opera i 4 akter af A. Ghislanzoni, musik af G. Verdi. — *Friskytten*, romantisk opera i 3 akter af C. M. von Weber. — *Carmen*, opéra comique i 4 akter af Georges Bizet. — *Hugenotterna*, stor opera i 5 akter af Giacomo Meyerbeer (Herr Wachtel utfört Raouls roll på tyska). — *Härmännerna på Helgoland*, skådespel af Henrik Ibsen. — *Hvita Frun*, opéra-comique af Boieldieu. — *Wilhelm Tell*, opera i 4 akter af G. Rossini. — *Mignon*, opera i 3 akter af Ambroise Thomas. — *Fäktaren från Ravenna*, sorgspel i 5 akter af F. Halm.

Kongl. Dramatiska teatern: *Falska juveler* (Le demimonde) komedi i 5 akter af Alexandre Dumas d. y. — *Advokaten Knifving*, lustspel i 3 akter, efter tysk bearbetning af Terentii "Thermion". — *Pappa*, komedi i 3 akter af Eug. Leterrier och Alb. Vanloo. — *Rolf Berndt*, skådespel i 5 akter af G. Putlitz. — *Uppfostran*, komedi i 2 akter. Öfversätt. — *Föreningsfesten*, lustspel i 3 akter af G. von Moser. — *Den hvita halsduken*, komedi i 1 akt af E. Gondinet. — *Sqallerherr-*

skapet i Pont-Arcy, komedi i 5 akter af V. Sardou. — *Hedern och penningen*, komedi på vers i 5 akter af F. Ponsard. —

Nya teatern: *Madame Angots dotter*, operett i 3 akter af Ch. Lecocq. — *Gnistan*, komedi i en akt af E. Pailleron. — *Sodom och Gomorra*, lustspel i 4 akter, fri bearbetn. af Antonelli. — *Stella*, komisk opera i 3 akter af J. Offenbach. — *Elfvän*, komedi i 3 akter. — *Hiltebarnet*, lustspel i 2 akter af Aug. Blanche. — *Boccaccio*, operett i 3 akter af Suppé. — *Macbeth*, skådespel i 5 akter af William Shakespeare. —

Mindre teatern: *Lille hertigen*, operett i 3 akter af Ch. Lecocq. — *Sjökadetten*, operett i 3 akter af R. Genée. — *Pappa Matts*, fars i 3 akter. — *Corneilles klockor*, opéra-comique i 3 akter af R. Planquette.

Södra teatern: *Den nye bibliotekarien*, lustspel i 4 akter af G. von Moser.

Aflidne tonkonstnärer.

Fru *Fredrika Stenhammar*, född Andrée, sångerska vid kongl. lyriska teatern i Stockholm, † 7 Okt., 44 år — *Jacques Offenbach*, † 5 Okt. i Paris, 58 år. — *J. F. Rousselot*, solohornist vid stora operan i Paris, † i Argenteuil, 78 år — *Wilhelm Westmeyer*, komponist, † 3 Sept. i Bonn, 48 år. — *Paolo de Bernardi*, förste basunist vid Scalateatern, † i Milano, 51 år. — *Heinrich Lucan*, musikdirektör i Hanau, † 17 Aug., 66 år. — Dr *J. B. Benz*, Domkapellmästare, † i Speyer. — *Friedrich Wieprecht*, kongl. kammarmusikus, † 17 Sept. i Berlin, 76 år.

Breflåda.

Prenumerant. För att lemna tillfredsställande svar på den framställda frågan, är det nödvändigt att vi få uppgift på hvilket eller hvilka instrument som äsyftas samt ändamålet: exekution eller instrumentation.

T. F. 17. Vi kunna icke yttra oss om kompositionen, förrän vi erhållit en afskrift af densamma, hvarom vi härmed anhålla.

RÄTTELSE.

I förra numrets artikel: Musik och Teater, på tal om hr Arnolds uppträdande i Trubaduren, bortgår ordet: pjesens, jemte komma: som läsaren kan finna, utan att den uttryckta meningens innehåll det minsta deraf inskränkes.

I samma artikels slutpunkt står: Också är det detta, läs: Också är det förmedelst detta.

ANNONSER.

Nedanstående musikalier kunna requireras hos *Neckens* expedition. Stockholm.

För piano,

Blind, J., *Drömmen vid forsen* 1: —
 " " *Längtan till hemmet* 1: —
 Wohlfahrt, H., *Franska Folkmelodier* 1: 50.
 Oesten, Th., *Blomsterregn* 1: 50.
 " " *Skogsbäcken* 1: 50.
 " " *Bianca. Canzonetta*... 1: 50.
 " " *Guldfjäriln* 1: 50.

I violinspelning

gifves grundlig undervisning af

H. Lauenstein.

Fyrverkaregatan N:o 17 öfver gården 1 tr. upp.

Damer

med god och öfvad sänggröst erhålla långvarig och fördelaktig sysselsättning. Anmälan sker hos denna tidnings utgivare:

Alfr. Lundgren,

Lilla Mariegränd N:o 3, 1 tr. upp (nära Södermalmstorg).